

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I

18 juni 1961

Goedenmorgen vrienden.

Er zijn altijd vele interessante onderwerpen, die we kunnen bespreken op zo'n Zondagmorgen en er zijn natuurlijk punten bij waar je eens over na kunt denken. Zo werd er b.v., misschien schertsenderwijze, door iemand met een profetische geest gevraagd op j.l. Vrijdag of het slechte weer voor de langste dag in Nederland te wijten was aan sadistische demonen. Nu is dat te begrijpen, dat is natuurlijk iemand die nattigheid voelde en die wilde nagaan in hoeverre dat aan geestelijke krachten was toe te schrijven.

Maar ik was zelf als bezoeker en afschermer daar aanwezig bij het tweede gedeelte, en dat brengt mij eigenlijk op een onderwerp dat, naar ik hoop, ook op deze morgen uw belangstelling heeft, n.l. de vraag wat demonen zijn, waar ze bestaan, enz.

En dan beginnen we maar weer met het oude bekende woord: demon, afgeleid van daemon, is eigenlijk een weergave van innerlijk licht, en is dus niet in de eerste plaats, zoals men later in de christelijke leer ervan heeft gemaakt, demonisch, dus duivels.

Demonen zijn wezens die niet leven in de materie zelf, maar die wel voortdurende banden daarmee hebben. Hun wezen, hun werken, kan gaan van het zeer lichtende af tot het zeer duistere. Er zijn mensen die denken dat ze door een demon bezeten worden. Dat komt zelden voor. De demon n.l. is krachtens zijn geaardheid gebonden aan bepaalde geestelijke stromingen, aan bepaalde astrale elementen. Hij kan zich tot op zekere hoogte ook in de werelden van levenskracht openbaren, maar voor de rest is hij, nu ja, niet in staat om de menselijke wereld te benaderen.

Het feit, dat men in de westelijke wereld o.m. een totaal foutieve reeks van opvattingen omtrent recht, zede, enz. heeft opgebouwd, is waarschijnlijk aansprakelijk voor het feit dat men overal demonen ziet als onaangename en lelijke wezens. Als we echter teruggrijpen b.v. naar een sprookjeswereld, dan vinden we daar verhalen omtrent feeën. Wij vinden verhalen omtrent verschijningen, die zegen kunnen brengen en heel vaak vinden we ook het onplezierige haast, b.v. de dschinn, de demonen uit de Moslimleer, uit de Arabische wereld zou ik eigenlijk moeten zeggen, die soms weldoend zijn en soms uitermate toornig, wraakzuchtig en onaangenaam.

Wanneer wij over feeën horen, dan horen we over goede feeën en boze feeën. Denkt u eens aan het verhaal van Doornroosje. Horen we over dschinn, dan is een van de mooiste voorbeelden daarvan misschien wel de bekende geest in de fles uit Duizend en één nacht, een geest die kwaad wil doen, maar die ook de mens dient en bovenal, al deze demonen blijken aan hun woord gebonden te zijn. Dus een belofte van een demon is, in tegenstelling tot een geest uit het duister, een duivel zou men zeggen, men kan ook zeggen een donkere geest, dus heilig. Uit zijn geaardheid is hij verplicht om elke belofte die hij heeft afgelegd, ook te vervullen. Hij kan deze houden naar de geest, hij kan ze onder omstandigheden houden naar de letter: wat dat betreft heeft hij

veel met de mens gemeen, maar op zichzelf is deze demon dus zeker niet een kwaaddoener.

Nu weet u allemaal dat rond deze wereld dus een groot aantal van dergelijke geesten actief is, althans ik neem aan, dat u dat weet. U zult ze in uw eigen leven heel vaak ontmoeten, ook al weet u dat niet, want alles wat direct met de levenskracht in verband staat, wekt een resonans op in deze demonische wereld en zo komen dus geestelijke invloeden u terzijde staan. Wanneer b.v. een incarnatie plaats vindt, dan is de mogelijkheid zeer groot dat er demonen zijn, die als weldoende feeën aan de wieg van deze komende mens staan en hem zelfs bepaalde raadgevingen, zegt u maar gaven, meegeven, soms bepaalde mogelijkheden ontwikkelen. Ze zijn in hun eigen wereld betrekkelijk machtig, maar die wereld is de wereld van de geest, de zuivere materie kan de demon niet beheersen.

Mag ik aannemen dat dit allemaal interessant en begrijpelijk genoeg is? Nu heeft men in het Christendom een demonologie ontwikkeld en demonologie dat wil niets anders zeggen als kennis van demonen, foutievelijk geïnterpreteerd ook als duivelen. In de tijd van de heksenprocessen, de tijd van de zwarte magiers en de alchimisten, heeft men zeer veel kennis hierover verzameld en men heeft zich een heel beeld gemaakt hoe dit alles samenhangt.

Daarbij werden alle oude overleveringen, alle oude inwijdingsverhalen terzijde geworpen. Men schetst de demon als iemand die in de vorm van incubie, succubie, enz. op de mens aast. De tegenstelling daarvan vinden we o.m. in zeer oude Joodse wijsheid, die voor een deel is opgenomen in de Kaballa en die we wel in het bijzonder vinden omschreven en m.i. duidelijk omschreven in het boek Zohar, een boek dat ontstaan is vermoedelijk in 1300 na Chr., maar volgens de gezegden, veel dichter bij Christus'geboorte is geweest. Men meent dat het eigenlijk al 200 n. Chr. geschreven zou zijn en reeds toen een reeks van overleveringen zou bevatten.

Deze stellingen nu staan in direct verband met onze geestelijke ontwikkeling en het lijkt me daarom interessant om juist deze stellingen omtrent demonen en al wat erbij behoort, eens even te bezien vanuit dit kabbalistisch standpunt.

Er is een scheppende kracht. Deze scheppende kracht openbaart zich vanuit de materie tot in de hoogste hemelen. Wij nemen daarvoor heel vaak het getal 12, in andere gevallen gebruiken we, zoals men in de oude tijd deed, het getal 7, het getal van de planeten, of de hemellichamen. Aan de kern, aan de wortel, ligt materie. Deze materie heeft haar directe levensuiting; aan haar verbonden is de astrale kracht, de levenskracht, en deze tezamen kunnen we ons voorstellen als de stam van de levensboom.

Nu zou de mens zeggen, dan gaan wij zeker met vele vertakkingen mee, maar dat is niet waar, want wij zijn zelve de levensboom. Maar vanuit ons wezen ontplooit zich naarmate wij hoger komen, een meer omvattende kennis van het Al, een groter begrip, zodat we ook daar, waar het goddelijke niet onmiddellijk beroerd wordt, niet de top (a.h.w. de hemel) raakt, toch uitgrijpen in werelden die ver liggen boven het zuiver menselijke.

Het is in deze werelden dat we demonen vinden. Je zoudt kunnen zeggen daar waar de laagste takken beginnen. Deze demonen zijn een weerkaatsing van alle eigenschappen, die vanuit het cosmisch weten zijn ingelegd in alle werelden. Wij moeten ze dus zien als personificaties van eigenschappen eerder dan als zuivere persoonlijkheden. Deze eigenschappen kunnen worden ingedeeld in de z.g. hoog-geestelijke of ziele-wetenschappen, in de z.g. levens- of geestenwetenschappen en in de z.g. materie-wetenschappen. Er zijn dus 3 groepen van wetenschap en elk van deze 3 groepen vindt in zich een aantal bezielde voertuigen, waarin een deel van het goddelijke zich openbaart als specifiek vertegenwoordigend juist een bepaalde kwaliteit of eigenschap uit dit wetend en wetenschapsgebied. Als het niet te volgen is, dan vertelt u het wel, hè?

Dit wetenschapsgebied valt dus uiteen in een groot aantal persoonlijkheden. Elk van hen draagt ons een bepaalde gave en deze gave kan altijd vanuit menselijk standpunt gunstig worden gebruikt, want er is niets wat voor

ons duister of kwaad behoeft te zijn, tenzij we het zelf daartoe maken. Hieruit volgt een van de eerste stellingen n.l.: Geen demon kan ons schaden, tenzij wij hem zelf de wapenen daartoe geven.

Op het ogenblik dat zo'n demon in ons spreekt dus tot onze ziel, onze eigen geest gaat spreken, zal hij daarin zijn weten leggen. Dit weten wordt door de mens voor een deel omgezet in dadendrang. Deze dadendrang kan natuurlijk verkeerdelijk en juist worden gebruikt, maar het is onze eigen keus en onze eigen wil die bepaalt wat we eigenlijk uithalen. We zijn dus nimmer in staat om te zeggen: "Ja, maar dat was een demon die mij daartoe dreef. Nee, er ontstond in mij een daadbehoefte. Ik kon deze op vele wijzen voor mijzelf verwerklijken en ik heb een wijze gekozen, die mij misschien aantrekkelijk leek, maar waarvan ik eigenlijk wel wist dat ze voor mij niet deugde. En dan ontstaat het kwaad.

Voor de stof blijken demonen o.m. een rol te kunnen spelen in alle factoren, die vormen van harmonie omvatten. Dit gaat dus van gezamenlijke dronkenschap tot gezamenlijke meditatie bij wijze van spreken. Daarnaast stimuleren zij alle vormen van eenheid, gaande van het sexuele tot de versmelting van een tweelingziel toe. Zij bevorderen het contact tussen werelden en dat zijn allemaal dus stoffelijke wetenschappen. Zij scheppen de ontvangst-mogelijkheid in de mens voor trillingen van hoger gehalte. Zij geven hem verder stoffelijke intuïtie, materiaalkennis en kunnen in vele gevallen in de mens ook de kwaliteit wekken van b.v. visueel geheugen, dus: elk beeld dat je ziet herinner je je.

De wijze waarop dit gebeurt, kan ik helaas niet geheel uit het genoemde boek Zohar nemen, waarvan ik enkele stellingen nu zeer populair heb uitgezet. Ik moet daar overschakelen naar ons eigen weten, dus op menselijke logica. Op het ogenblik dat in de mens een behoefte-element ontstaat, ongeacht welk, vormt hij daarmee in zichzelf een spanning. Vergelijk deze spanning met een membraan, een soort trommelvlies weet u wel. Op het ogenblik dat een membraan is afgestemd, in een mens een spanning bestaat afgestemd op een bepaald deel van het stoffelijk weten, zal een echo worden gewekt voor het eigen leven van de demon. Deze demon reageert hierop door aan de spanning zoveel van het eigen weten en eigen inhoud toe te voeren, dat deze spanning afneemt en verdwijnt. Het doel van het demonisch ingrijpen is, zover het betreft de groep die behoort onder stoffelijk weten, het doen verdwijnen van spanningen. Een doel dat goed is.

Bij het geestelijk weten spreken we ook van demonen, ofschoon daarnaast natuurlijk vele andere engelen en duivelsnamen gebruikelijk zijn op dit terrein. Ook hier mag worden herinnerd aan het feit dat de werking eenmalig is, oftewel elke persoonlijkheid uit geestelijk weten en geestelijke wetenschap heeft slechts een werking. Die werking kan op twee wijzen worden geuit. Het is wederom de uiting die bepaalt of zij niet goed of goed zal zijn.

Overall waar de geest zelve en vooral de geest in haar lagere niveaus als vormkennend leven in de stof en dergelinge, in zich spanningen ervaart, in zich noodzaken en behoeften ziet, vormt zij wederom een bepaalde vorm van gespannenheid. Deze kan worden uitgedrukt in een bepaald trillingsgetal of beter gezegd een trillingsverhouding. Deze trillingsverhouding brengt de demon ertoe deze voor het ik wat prikkelende situatie op te lossen door zoveel weten toe te voegen dat de spanning kan wegvallen.

Wat betreft het hoogste weten, waar ik eigenlijk zou moeten gaan spreken over ziele-weten als ik het helemaal precies wil zeggen, hier is de verwerking van de goddelijke kracht zelve aan het woord, nu niet in scheppende factoren maar in gepersonifieerd weten omtrent scheppende factoren en wetten. Wanneer in ons een conditie bestaat, waardoor een werkelijke innerlijke behoefte aan kennis omtrent een geestelijke wet, een geestelijke wereld of een geestelijke macht ontstaat, die onmiddellijk uit het goddelijke voortvloeit, krijgen we ongeveer als vooromschreven hier een reactie. Is dat duidelijk? Dan ga ik nu een paar conclusies trekken, die meer voor de mens van belang zijn. In de eerste plaats kan worden gesteld dat, waar alle werkingen

die wij demonen of demonisch noemen, in feite uit God geboren zijn, zij in feite goed zijn. Wanneer wij zelve een dergelijke werking maken tot iets verkeers, dan is het duidelijk dat eigen keuze de waarde betekent van alle krachten, van de meest lichte tot de meest duistere, voor het ik en de uitwerking op het eigen bewustzijn. Is daar bezwaar tegen? Ik hoor zo'n zucht? Nee? Dan stellen we de zaak nu heel rustigjes en gewoon menselijk.

Op het ogenblik dat ik kom te staan voor **een keuze**, zal ik deze keuze altijd moeten baseren op hetgeen voor mij en in mij goed is. En dit goed kan ik omschrijven als: Voor mij niet disharmonie en conflict veroorzakend, maar het tegendeel, mij rustgevend, mij groter inhoud gevend, mij dichter brengende bij goddelijke en hooggeestelijke waarden. Al wat de uitbreiding van mijn bewustzijn met behoud van ontvangst van lichtende krachten bevordert, is goed. Ik kan elke kracht, zelfs de meest duistere, hiervoor gebruiken, want grijp ik terug naar het diepste duister, zo zal mij blijken dat ik een onaangenaam iets als vuur b.v., dat een zeer schadelijk element kan zijn op aarde ook gebruiken kan om b.v. iets te steriliseren, dus onschadelijk en daardoor goed bruikbaar te maken. Het vuur kan huizen verteren, maar het maakt ons mogelijk een ploeg te smeden of een zwaard, naarmate we zelf willen.

Alle kracht, zelfs datgene wat als het meest duistere wordt beschouwd door de mens, is voor de mens bruikbaar, mits zij op de juiste wijze wordt gebruikt. Alles wat wij doen mag dan ook niet gebaseerd worden op de kracht waarmee wij werken, maar moet gebaseerd worden op onze eigen behoefte aan hoge harmonie, aan innerlijke bewustwording en groei.

Wij zouden in zeer vele gevallen en daar komt dus weer die vrije wil en dat keuze-element om de hoek kijken, onszelf gaan af vragen of een bepaalde kracht nu wel goed is. We komen dus in twijfel. Een dergelijke twijfel kan nimmer voortkomen uit de kracht, die ons beïnvloedt. Er is geen sprake van het duiveltje dat verleidelijk staat te fluisteren dat iets toch zo slecht niet is, nee, wij wegen verkeerdelijk de waarden tegen elkaar af wanneer er in ons twijfel blijkt te bestaan. En die twijfel is voor de mens meestal gebaseerd op de volgende waarden.

In de eerste plaats: Niet innerlijk ervaren, maar uiterlijk geleerd geloof, dus een reeks wetten waarin je eigenlijk niet gelooft, maar waarvan je denkt dat ze misschien toch wel eens waar zouden kunnen zijn. In de tweede plaats: Menselijk opzicht. Wat zal men van mij denken, hoe zal men daarover oordelen? In de derde plaats: De behoefte om een toekomstige situatie te overzien, terwijl dat niet mogelijk is. Als ik dit of dat nu zou gaan doen, wat zal dat dan wel verder worden?

Het is duidelijk, dat deze vormen van twijfel uit het ik voortkomende, absoluut nutteloos zijn en geen enkele cosmische betekenis of zin kunnen hebben voor ons. Wij moeten voor onszelf bepalen wat we willen en deze bepaling moet steeds worden getroffen aan de hand van het volgende:

1. Wat is op dit ogenblik mijn positie? 2. Wat aanvaard ik op dit ogenblik als innerlijk goed? 3. Wat kan ik op dit ogenblik m.i. bereiken? Het zijn drie punten, heb ik die drie punten voor mijzelf dus gebruikt om elke twijfel uit te bannen en voor mijzelf een houding vast te stellen, dan heb ik niet alleen meer te maken met hetgeen ik zelf zou doen. Ik beschik over een groot gedeelte van de kennis, die vanuit het goddelijke onmiddellijk rond mij is en deze kennis wordt mij gepersonifieerd in de vorm daimon of demon, gebracht. Wanneer ik in mijzelf leer een beroep te doen op de geest die in mij woont en nu bedoel ik daarmee niet alleen maar de menselijke geest, maar ook het contact dus met deze 3 werelden van weten, dan zal ik in mijzelf alles kunnen weten wat noodzakelijk is. Ik zal in mijzelf alle krachten kunnen vinden, die voor mij noodzakelijk zijn en ik zal een volledig begrip kunnen verwerven omtrent datgene wat voor mij mogelijk, noodzakelijk en nuttig is.

Het is voor de doorsnee mens in deze tijd moeilijk om zich in deze wereld van demonen thuis te voelen. Hij heeft er een zeker vooroordeel tegen

als hij eraan gelooft en in negen van de tien gevallen zegt hij: Ja, maar is het nu wel nodig om deze allen te personifiëren?

Ik kan dan ook zo gaan redeneren: Uw kern, datgene wat Paulus in verschillende van zijn brieven de geest noemt, maar wat wij de ziel noemen, is niet gescheiden, het is alles één. Op het ogenblik echter dat een deel uit die eenheid een bepaalde, niet van de rest geheel afhankelijke functie krijgt, erkennen we dit als persoonlijkheid, nietwaar? Op het ogenblik dus dat binnen een cosmisch weten, een cosmische wet, een bepaald deel daarvan een eigen taak en een eigen persoonlijkheid krijgt, mogen we ook dit een persoonlijkheidswaarde toekennen en beschouwen als een reële entiteit als ons zelf.

Dan blijft alleen nog het laatste stukje van mijn betoog, dat zoals u dadelijk zult merken eigenlijk een soort inleiding is. Aangenomen de bezieling van alle dingen, m.i. waar en noodzakelijk, behoef ik vanuit een menselijk en geestelijk standpunt niet het totaal van deze bezieling voor mijzelf te accepteren. Ik behoef alleen die dingen en waarden als werkelijk bezielde te beschouwen, die onmiddellijk betrekking hebben op mijn eigen leven en mijn eigen ontwikkeling. Naarmate ik innerlijk en geestelijk groei, zal mijn besef voor het werkelijke leven in andere waarden en dingen zeker stijgen, maar eerst wanneer ik de voltooiing benader, zal ik met alle bezieling te maken hebben, zal ik dus alle zielekracht a.h.w. voor mijzelf kennen. Een wijs mens zal zeker op dit terrein zich sterken door de beperking.

Met deze inleiding omtrent demonen heb ik geprobeerd u iets duidelijk te maken omtrent een spreker die op mij volgt. Het is een spreker van de orde en velen van u hebben hem waarschijnlijk wel eens meegemaakt. Deze vriend is, laat ons zeggen, specialist op dit terrein. Hij leeft in deze bezielde wereld en erkent alle bezielde krachten. Het is logisch dat hij daarop ook een eigen filosofie heeft opgebouwd en dat hij deze filosofie ook wel degelijk heeft getracht aan te passen aan de waarden van de nieuwe tijd, de wereld-leraar, maar ook de mens van heden.

Wanneer ik zo dadelijk het woord overgeef, staat u dus plotseling eigenlijk in zijn woorden tegenover deze bezielde wereld, waarin alles persoonlijkheid heeft. Ik heb getracht u duidelijk te maken hoe en waarom en ik heb dat opzettelijk gedaan buiten hem om, waar ik meende dat ik in een wat lichtere benadering van het onderwerp, een beter begrip zou kunnen wekken. Ik zou u willen verzoeken om al hetgeen door hem gezegd wordt, goed te overwegen, want dit is niet alleen zo maar eens een kleine verhandeling, dit is wel degelijk een uiteenzetting die direct betrekking heeft op alle invloeden die op het ogenblik op de wereld heersen en die in de komende tijd sterk op de wereld heersen. Het wordt gezien vanuit het standpunt van bezieldeheid, zeker, maar de les die u er voor uzelf uit kunt puren, is ongetwijfeld een les die omgezet kan worden in directe menselijke waarden, in een eigen heroriëntatie t.o.v. de tijd.

Het is wel niet gebruikelijk, maar heeft iemand hier een opmerking of een vraag? Dan geef ik het woord over aan onze tweede spreker en hoop dat u zijn betoog met volle aandacht zult willen volgen.

:--:

Goedenmorgen vrienden.

Ik voel me een heel klein beetje als de gouden koets, als er zo'n hoop aan vooraf moet gaan. Het onderwerp is de tijd van heden. Alle dingen rond u zijn in een volledige levende kracht gedompeld en in deze kracht speelt een voortdurende wisseling van invloed. Het is alsof het goddelijk licht zelve zich openbaart als de zon, die naarmate de uren verstrijken andere kleuren en antwoorden lekt uit de wereld rond haar.

De verkleuring, die op het ogenblik optreedt op uw wereld, brengt to-

taal andere aspecten en facetten van het menselijk wezen naar voren. Deze dingen zijn niet nieuw, ze hebben bestaan vanaf den beginne en ze zullen bestaan tot het einde der dagen. Wanneer echter ons eigen wezen verandert, bewust of onbewust, verandert ongetwijfeld ook het antwoord dat we krijgen uit de schepping rond ons. Een gedachte, die eens werd gevolgd door een onmiddellijke impuls van zakelijkheid, wordt nu misschien gevolgd door een emotionele toestand. Waar eens een wetenschappelijk weten het gevolg was van een toestand, volgt nu een filosofische benadering of omgekeerd.

Als de wereld verandert, verandert het antwoord dat wij krijgen uit het Al. De krachten, die op een wereld werkzaam zijn, gehoorzamen aan een meester, de heerser van het uur, de heerser van het cosmisch uur wel te verstaan. En zo'n uur, vóór u meer dan twintig eeuwen, bestaat uit een langzaam peilen van het menselijk zijn, waarbij zeer grote hoeveelheden van bezielde krachten uit het Al met zeer verschillende kwaliteiten, de mens toetsen op zijn vermogen en zijn inhoud. Het is niet de bedoeling dat de mens slaaf is van de condities die optreden, maar dat hij uit al wat hem geboden wordt aan kennis, aan inhoud, aan begrip, aan nieuwe vorm en vormbewustzijn, voor zich een vaste wereld bouwt. Want de mens is het wezen, dat wortelt in de aarde, dat zonder zijn vaste verbinding met de materie nimmer de grote hoogten van het geestelijk bewustzijn kan bereiken.

Nu zal een nieuwe Heer en heerser altijd een raad hebben. Wanneer er één kracht is, een Serafin, dan zal deze kracht raad houden met zijn jongeren, met degenen die in zijn bereik van God's schepping thuis horen. Zo'n beraad wordt aan de hemelen vaak weerkaatst, wanneer wij b.v. de planeten samen zien drommen in één teken, wanneer soms de hemel verlicht is door het schieten van onbekende sterren of een zendbode als een komeet langs de hemel gaat, in enkele dagen alle tekenen van de dierenriem beroert.

Dit nu is een tijd dat de raad geroepen wordt en omdat het een cosmische tijd is, waarmee wij tellen en niet de menselijke, lijkt het of sedert het beroepen van die raad, al vele jaren voorbij zijn gegaan. Maar het feit is dat dit kort geleden pas geschiedde en zo komen er dan bijeen de 5 machtigen, de zeven kleinen en de 33 wetenden. Dit zijn hemelmachten die behoren tot de verschillende sferen van goddelijke openbaring, wat onze vriend noemde: de vormen van weten. Elk van hen heeft een eigen gave aan de mensheid te brengen, elk van hen heeft een eigen invloed op de mens en gezamenlijk zullen zij nu hun krachten bundelen en trachten daarvan een harmonisch geheel te maken.

Maar je moet wel begrijpen, dat, zoals storm en regen en zon niet altijd harmonisch kunnen zijn, en misschien hun grootste harmonie bereiken op het ogenblik dat het komend zonlicht in de versmeltende regen een regenboog tekent, dat zo ook de harmonie, die kenbaar wordt een tijd van bereiking vergt.

Wij wortelen als mens in de materie. Wij strekken ons uit op het gebied van het mentale van het denken, wij zijn a.h.w. gedachte waar de Manas de kracht, de levende kracht zelve in de gedacht zich sterk openbaart, zo wordt het duidelijk dat het vooral de gedachtewereld is die het sterkst en het eerst de pogingen moet ondergaan van de raad om een eenheid van werking te bereiken.

Nu kun je zeggen: Ja, we weten dat uit de astrologie van de planeten. Maar het gaat hier niet om planeten. Het gaat hier om de vorsten van werelden, geestelijke werelden, elk met hun eigen schaar van dienaren, met hun eigen heffhouding. En de kleine dienaren kennen wij dan als de demonen. Ze komen aan de wereld iets bieden, een vernieuwing, want het doel van de cosmos is ook de mens te doen opgroeien. Er is geen zelfzucht, geen naijver van de hoge krachten, die zeggen: Laat de mens beneden blijven. Dat is een illusie die de mens reeds maakte toen hij dacht dat hij zo belangrijk was.

Als Lucifer uit de hemel valt, naar het duister toe, dan kan dat twee dingen betekenen. Want Lucifer is de zoon van de morgen en de vorst des Lichts. Wanneer het licht in het duister valt, wordt wat verbergen is kenbaar, nietwaar? Zo is in een ver verleden het verborgen en ongeuite kenbaar

geworden door het licht dat viel in het duister van het ongeuite. En zo valt ook nu weer het licht in het duister van het onbegrepen, want een nieuwe fase van ontwikkeling is ingegaan. Sinds Adams tijd, sinds de eerste bezieling van materie, is veel tijd verlopen met mensenmaat gerekend, maar het is weinig tijd geweest en die hele fase toont ons het patroon van ingrijpen. Eerst de schepping, het wandelen nog met de ene kracht, omdat men nog niet weet hoe te gaan. Dan de deling in jezelf, de kennis van goed en kwaad, het ontstaan dus van het in het ik openbaren van het verborgene, want het licht van het zijn valt en maakt het oordeel mogelijk. Dan krijgen we het verhaal van de groei der volkeren, vele geslachten die zich aaneenrijen tot misschien op een ogenblik in die wereld het begrip dreigt te verstarren en een zondvloed Noë doet voortgaan, een mens met al zijn fouten. Het is alles nog dezelfde tijd en dezelfde wereld eigenlijk, want er zijn niet alleen uren, maar er zijn ook jaren in de cosmos.

En wanneer we dan zo na gaan kijken wat er verder is gebeurd, dan ontdekken we dat er profeten zijn, niet alleen in Israël, o nee, zeker heeft Israël vele grote stemmen gekend, maar in het volk en vooral in Levystad, werd vastgelegd de waarheid van de ene God, Maar er waren vele goden op de wereld en vele stemmen. Want verzadigd van demonen, die spraken was de mensheid en hadden zij in het begin gestalte en vorm, later werden ze beelden en woorden, die in ijdelheid vergingen.

De tijd is verder gegroeid. Er kwam een ogenblik dat het verbond als beëindigd moest worden beschouwd. Het verbond wel te verstaan tussen God en mens volgens het oude begrip. Het verbond is gesloten eerst met Adam en toen met Noë en dat was hetzelfde verbond en bevestigd is het bij Mosjé en het is neergeschreven en Salomon heeft het neergelegd in de tempel. Het is gegrift op de tafelen, het heeft gelegen in de ark in de heilige rol. Altijd één verbond en nu is er een nieuw verbond gekomen.

En het verbond begint met een heraut, met een zendbode. Zoals Adam in het begin alleen was, zo staat in de nieuwe tijd alleen de figuur van de profeet Jezus. Hij is voor ons een begin en de mens werkt met zijn leer en met zijn kracht, maar de goden en de demonen zwijgen nog. En er gaan bijna tweeduizend jaren overheen, voordat de eerste stemmen van nieuwe profeten hoorbaar worden.

Dat brengt ons tot uw tijd en uw dagen. De hemel heeft besloten dat nu de tijd van rust, de tijd van naamgeving, van stoffelijke erkenning voorbij is. Er komt een nieuwe periode van groei. Het ogenblik dat de levensboom ijl heeft gestaan in de winterse lucht is voorbij gegaan. Er moet een nieuwe groei zijn voor de mens en voor de geest. En zo wordt de teugel losgelaten van wat men noemde de demonen. De stemmen van weten en oneindigheid, die doorklinken in de mens die bezielen, die de wil Gods openbaren, maar ook de waarheid der mensen.

Het is de tijd dat de stemmen gaan spreken en als de stemmen gaan spreken, zo spreken ze in de mens zelve en vinden in de mens de perfecte uiting en spreken door de mens. En dan is er niet meer de stem van de geest, die in de stof heeft geleefd zoals ik, dan is het eerder de stem van de geest, die nimmer de stof heeft gekend en die spreekt over dingen die de mensen vreemd zijn.

Dit dan is uw tijd. Het ogenblik van de grote raad, het ogenblik dat ongetelde dienaren van de geestelijke heersers uitgaan en dat de lage engelen door de grote engelen geregeerd, samen met al wat leven is in de geest, spreken moet in de mens.

En zo verandert de wet, want steeds weer, wanneer zo'n ogenblik gekomen is, horen we van een nieuwe wet. Een wet die later misschien wordt vastgelegd als Godgegeven en geopenbaard, maar die geboren wordt in de mens.

Want wat op de berg werd gegeven in storm en stilte en vuur en gegrift op steen, was een wet die reeds leefde, die aan zijn uiteindelijke vorm de weergave was van Gods band met de wereld. Dit is een tijd dat de nieuwe wet zich vormt. Wanneer een boom moet groeien en je legt haar ketenen aan, je zet

er zware banden om van ijzer, wat gebeurt er? Ze groeit ziekelijk en ongezond en wanneer ze tezeer uitzet, zal ze misschien het ijzer in zichzelf kunnen opnemen, maar in vele gevallen blijkt dat het sap niet door kan drijven naar boven toe en dat de nieuwe enten en loten, die de hemel moeten bereiken, verdorren. Zulke banden zijn er geboren in de eerste tijd, zoals, volgens het verhaal Adam levend in het land van de vier stromen en de grote vruchtbaarheid in Eden zelve met alle dier en alle weten, met alle vrede niet meer gerust was en tot de Heer zei: Geef mij een vrouw en hij wilde niet een vrouw, een vrouwelijk wezen, nee, hij wilde een gelijke en uit hem is die gelijke voortgebracht.

Dat is een allegorie, die heel wat mooier is en heel wat vollediger dan de mens beseft, want op het ogenblik, dat in u geen rust meer is, moeten de banden breken. De banden van een alleenstaand geloof, een alleenstaand bewustzijn, zouden de groei belemmeren en het is hier dat de kracht der demonen werkt. De kracht van de geesten, de kracht van de engelen, allen gezamenlijk onder één raad en één doel, geleid door de 33, beheerst door de 7. Want, vrienden, als een rasp die voortdurend vreet aan het ijzer, klinkt impuls na impuls in de wereld, klinkt stem na stem in de wereld, komen gedachten in u opwellen die u vreemd zijn geweest, vindt ge nieuwe beelden die ongelooflijk, onwaar en misschien zelfs verwerpelijk lijken. Zo vreet de kracht van de geest aan de beperking en zo wordt een nieuwe wet geboren, zo komen de nieuwe stemmen en de nieuwe profeten. Zo bouwt zich de volgende periode op en zo zal er een tijd van rust komen als eens, tot het volk God niet meer kent.

Misschien klinkt u dit alles een beetje te bijbels, ik kan het begrijpen, want als er tegenwoordig over de bijbel wordt gepraat, is het meer geklets dan zinnigheid. Maar wat is er voor u daarin gelegen? Wat wordt die wereld dan? Het moet een wereld zijn waarin je vrijelijk kunt groeien, een wereld waarin banden wegvallen die nu op het ogenblik de mens knevelen. En de meeste banden, die op het ogenblik bestaan, zijn de banden van de materie, banden aangelegd aan het weten van de stof, zoals men de krachten van het stoffelijk weten heeft geketend en eerst langzaam die ketenen op het ogenblik begint te scheuren, begint en meer niet.

Dan luister: Nu reeds begint het stoffelijk weten te veranderen, maar als het weten verandert, verandert de wet. Alleen de wet Gods blijft gelijk, alleen de hoogste krachten blijven gelijk. Al het andere verandert als in een kaleidoscoop en valt in een nieuw patroon.

Gij zult uw naaste eren en liefhebben, blijft waar, maar is uw naaste liefhebben en eren, hem beperken en uzelf beperken t.o.v. uw naaste? Is liefhebben iemand verstikken in je zorgen? Of is het hem vrijelijk laten groeien naar zijn eigen doel en zijn eigen bereiken? Een vader die zijn kinderen liefhad, liet ze uitgaan naar den vreemde en wanneer ze weg wilden trekken desnoods met hun erfdeel, zo zei hij: "Opdat gij uzelve moogt zijn en uw doel bereiken, ga. Ga met mijn zegen."

Zo heeft men steeds weer zijn kinderen weggezonden. Zo zal men ook nu de mens wegzenden, naar ongekende gedachtenwerelden en gedragswerelden, opdat hij vrij zij. Maar altijd zal men klaar staan om die mens te helpen en te geven, want de hoogste wet is de eenheid en waar de eenheid wordt geschonden, daar rukken de legioenen van schimmen op, worden tot een waarschuwing voor het oog van de wetenden, maar een bedreiging voor de dwazen, die de wet breken.

En dan staat er nog iets in die oude wet: "Ik ben de Heer uw God en gij zult geen vreemde goden voor mijne ogen stellen. Er is maar één waarheid." Er is één waarheid met duizenden facetten, maar zodra ik voor mijzelf zeg dit is de enige weg, of dit is de enige waarheid, stel ik een vreemde god voor het aangezicht van de Schepper en daarom kan ik dat nooit doen. Vrijheid van denken, vrijheid om zelf de dienende krachten rond je te spreken, of het de krachten zijn van zon en gouden licht, of de krachten

van de verborgen gloeiende duisternis, dat is gelijk. De mens heeft het recht om te weten, hij heeft het recht om te groeien en niemand heeft recht hem dit te ontzeggen.

Gij zult waar zijn. Dat is een wet, die ze tegenwoordig niet meer kennen. Dat is een wet, die ook mijn volk heeft moeten vergeten in de wreedheid der tijden. Maar het is een belangrijke wet, want wie waar is, vindt een antwoord in het Al uit waarheid geboren. Wie eerlijk is tegen zich, tegen de wereld en tegen de mensen, ontvangt eerlijk de kracht, het weten en de inspiratie en de hulp die hij nodig heeft om te groeien.

Denk niet dat je alles gelijk kunt zijn, maar wees waar in jezelf en wees waarlijk jezelf, streef waarlijk en eerlijk jouw doel na, of het in de materie is of in de geest, of het is in God of in de mens. Zodra je waar en eerlijk bent, is er de steun van deze krachten en nu is ze nog beperkt, maar zo dadelijk, en dat duurt geen jaar van mensendagen meer, dan worden al die krachten uitgezonden, dan versterkt zich dit element.

En wil je rijkdom voor jezelf, je zult stikken in je rijkdom. En wil je liefde als bezit, het zal je wurgen als een molensteen die om je hals hangt. Maar zoek je welvaart en rijkdom om anderen welvaart en rijkdom te geven, ze zullen je dienen en dragen. Zoek je liefde, om liefde te geven, vraag je een antwoord van de wereld om rijker uit jezelf te kunnen geven, dan zullen er ongetelde dienende geesten klaar staan om dit te versterken en je op te voeren, want soms, soms groeit de boom des levens snel en brengt ze vele nieuwe loten voort.

Weet welke loten voeren tot het direct licht, weet wat het middelste pad is, wat is de weg naar de waarheid en gelijktijdig de vlam van het weten, van de openbaring zelf. Alles wat je voor jezelf kunt verenigen met God, alles wat het je mogelijk maakt God en de wereld intenser als een deel van het heelal, een goed heelal te beleven, alles wat je vrede schiept en harmonie geeft met je wereld en je God, is een loot die reikt tot in de hemel. En al wat eenzijdig is, is bijkomstig.

Zoek de kracht, die je dienen kan, die antwoord geeft op jouw wezen, op jouw wil en je zult beseffen hoe de grootheid en de werkelijkheid, juist in uw dagen jacobsladder voorzien van geesten die je omhoog beuren als je zelf niet kunt gaan.

Ik zeg, ik voel me een klein beetje als de gouden koets. Er gaat een hoop aan vooraf en er komt nog wat na. Ik hoop alleen maar dat ik niet uit nieuwsgierigheid word bekeken als een gouden koets of toegewuifd omdat het een ogenblikje is van iets anders of een blik in een andere wereld, want alleen de mens die de geest die hem dienend wordt gegeven, de nieuwe stem van weten in stof en geest en ziel, die geboren worden op aarde, voor zich leert gebruiken en reeds nu streeft naar het ontvangen van deze kracht in zijn zuivere vorm, die kan zo dadelijk zeggen: Waarlijk, de Heer heeft mij gezegend en ontelbaar zijn de wonderen, die Hij aan mij heeft volbracht. En het is juist dat, waarop ik u wil voorbereiden en juist dat wat ik u mogelijk wilde maken.

Nu en zelfs als je er geen tijd voor overhoudt, ik wens jullie toch een erg prettige zondag, veel rust en veel harmonie.

:--:--:

Ja vrienden, volgens de vorige spreker ben ik dan het afsluitend escorte. En ik mag misschien, voordat ik overga tot het behandelen van het onderwerp naar uw eigen keus, ook nog wel een paar woorden mijnerzijds zeggen daarover. In de eerste plaats is er natuurlijk veel beeldspraak gebruikt en niet alles daarvan zal voor iedereen even duidelijk zijn. Ik heb op het ogenblik de tijd niet om dat allemaal op te helderen. In de tweede plaats, de inhoud, de hoofd-inhoud van het geheel is wel: De tijden zijn aan het rijp worden. Op het ogenblik kun je a.h.w. nog je orders plaatsen voor de steun, de hulp, de nieuwe invloeden die je wilt ondergaan, maar binnenkort moet je maar afwachten wat er komt.

De hele boodschap van vanmorgen komt eigenlijk hierop neer: Buiten de werelden van de geest die normalerwijze u helpen en steunen, de werelden dus van hen die door de menselijke vorm verder zijn geklommen of misschien daarin nog moeten terugkeren, zijn er andere vormen en die vormen hebben op de wereld een tijdlang praktisch gezwegen, maar nu zullen zij intens gaan werken en gaan spreken.

En of er dan wordt gesproken van de 33 wetenden, enz., enz., dat maakt weinig uit. Dat is alleen maar een aanduiding voor de groot cosmische krachten en hun onderafdelingen, als ik het zo eens mag zeggen, die werkzaam worden. Het komt hierop neer: Binnenkort, dat weet u allemaal, staat het teken aan de hemel dat onze vriend hier als teken van de raad heeft gegeven, als teken van grote invloeden en veranderingen. Zorg dat je tegen die tijd klaar bent, dat je erop voorbereid bent. Niet op een stoffelijke omwenteling, nee, maar op een nieuwe geestelijke vrijheid, een nieuw geestelijk groeien, op een ontvankelijkheid voor al het weten dat je inspiratief en anderszins gaat bereiken in die dagen en daarmee geloof ik dan ook wel dat hij u toch iets heel belangrijks heeft kunnen meedelen en dat de wijze waarop hij dit heeft gedaan ook mag worden gezien als een bewijs voor de continuïteit van alle dingen. Want dit is zeer oude wijsheid, samengebracht met zeer oude boeken uit oude overleveringen samengesteld en het wordt een beeld van uw tijd, uw wereld en tevens een beeld van wat komen gaat.

Nu en daarmee heb ik dan mijn mening gezegd en commentaar gegeven. Ik geloof dat we nu het sluitstuk krijgen, dat is geloof ik de bereden politie, welk onderwerp zoudt u daarvoor willen hebben?

Jacobs ladder.

In een droom zag ik een ladder die tot de hemel rees en ziet ik zag de engelen stijgen en ook dalen, terwijl ze in de lichte stralen de aard verbonden met het eeuwig zijn.

In mij was de wijn van de levenskracht gegist en tot berstens sap geworden en ziet de grenzen en boorden van het Al werden mij te nauw, te klein.

Ik wilde stijgen, gedragen door de wijn des levens tot het hoogste.

Maar de treden zijn moeizaam en zwaar was het mij mijzelve voort te dragen tot ik het uiteindelijk niet dorst wagen om verder hoger voort te gaan en op de ladder als gebonden door licht en aarde tesaam bleef staan.

Niet wetend in mijn wachten is dit nog droom en waan of is dit werkelijkheid?

Maar ziet uit het licht van de eeuwigheid kwamen drommen aangestroomd en heb ik toch dit beeld gedroomd: Zij koerden, hebben mij gedragen en waar ik het zelf niet dorst te wagen te scheiden, waar ik vreesde dat door lijden en sterven, door ondergang ik vallen zou, brachten zij mij tot de bond van gouden licht, de goddelijke trouw, het verbond met mij gesloten.

Toen las ik een boek en een zegel werd gebroken en een stem heeft voor mij het sleutelwoord gesproken en ik ben voortgegaan, ik heb voortgelezen.

En weer een zegel werd gebroken en weer een waan ging mij teloor en weer opnieuw vonden 's hemelskrachten stem en ook gehoor in mij.

En weer een zegel werd gebroken en ik voelde mij toen vrij als licht en wilde in de hemel schrijven.

Toen voelde ik als last der mensen lijden en onbewustzijn en het werd mij tot een plicht.

En een ladder van bewustzijn uit werelden gebouwd die, nu mij zo bekend, en hemel met den aard vereend, werd mij een ladder waarop ik moet dalen, waarop ik mag stijgen, waarop ik soms ga en in het boek een zegel mag breken en een nieuw deel van de werkelijkheid beleven en in mijzelve gadeslaan een nieuw deel van des scheppers kracht.

Eerst als ik alle zegels heb gebroken en het laatste woord van goddelijk licht en weten heb gesproken, wanneer mijn taak eens is volbracht.

Dan zal Jacobs ladder slinken en worden tot één enkele trede, waarin geloof en zijn en rede tesamen worden tot het kennen van God.

Dan is het lot ten eind, dan zwijgt het engelenkoor, dan spreekt alleen die stille stem en vindt in het Al gehoor: "Aanschouwt uzelf en kent mijn zijn."

Is het een droom? Is dit uit symbolen voortgekomen? Ik weet het niet, maar steeds weer als ik tot een andere wereld stijg, lijkt mij of deze droom, deze dromen van bereiken en werken en dalen tezamen zijn gegroeid tot een werkelijkheid en keer ik tot de mens en tracht ik hem te geven iets van de kracht, de vreugd die in mijn wezen leven, lijkt mij de droom is werkelijkheid.

Misschien is dan de ladder slechts een beeld, het symbool van 's levensware gang, waarmee mijn wezen speelt voor het korte ogenblik dat ik mijzelf overdenk.

Maar laat dit zelfbeschouwen snel ten einde zijn, opdat ik weer mijn wezen schenk aan God en al wat Hij heeft voortgebracht tot smeltend zijn licht met het duister der nacht Al kent en Al weet.

Dit is het rijk, dit is de werkelijkheid, dit is de poort van waar besef, waardoor al wezen schrijdt en kent de eenheid, die is doel en het eind van alle weten.

Ja, daar heeft u dan uw Jacobs ladder. Misschien niet zo gemakkelijk als in de wereld waar het een eindeloze ketting is die je omhoog brengt, maar dan weer daalt en vaak wat zij heeft meegedragen ook weer doet dalen alleen langs een andere weg. Nee, een Jacobs ladder is de band van werelden en sferen die ons allen vereent, het is de vrijheid van bewustzijn, van weten, van besef, maar ook van verantwoordelijkheid die ons allen samenbindt en het ons mogelijk maakt om na moeizaam zoeken hoge werelden te kennen en te betreden en toch uiteindelijk trede na trede dalend, terug te gaan en ons licht te brengen zelfs aan hen die menen in het verstikkend eeuwige duister voor alle tijd besloten te zijn.

En daarmee vrienden, beeindigen wij onze bijeenkomst en wens ik u ook namens de andere aanwezigen natuurlijk allemaal een genoegelijke Zondag en een week die vele geestelijke vruchten mag voortbrengen.

: - : - :

[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is too light to transcribe accurately.]